

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.51/2025/10.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2025. szeptember 10. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az üzletszerűen, gazdálkodó szervezet érdekében tevékenységet végző, önálló intézkedésre jogosult személlyel kapcsolatban elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt és társai ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2024. október 1. napján kihirdetett 9.B.217/2023/58. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett Terhelt1 II. rendű és Terhelt2 III. rendű vonatkozásában megváltoztatja.

Terhelt1 II. rendű vádlott és Terhelt2 III. r. vádlott esetében a pénzbüntetés 1(egy) napi tétel összegét 4.000-4.000(négyezer-négyezer) forintra felemlé, így Terhelt1 II. rendű vádlott esetében a pénzbüntetés összege 1.800.000 (egymillió-nyolcszáz ezer) forint, Terhelt2 III. rendű vádlott esetében a pénzbüntetés összege 1.200 .000 (egymillió-kettőszáz ezer) forint.

A Nemzeti Adó-, és Vámhivatal Észak-alföldi Bűnügyi Igazgatóság Hajdú-Bihar Vármegyei III. Vizsgáló Osztálya 63015/780/2019. bü. számú eljárásában keletkezett bűnjeljegyzéken 1.) sorszáma alatt kezelt, az Kft. 2019. évi ÁFA lista, a 2.) sorszáma alatt kezelt 2019. évi főkönyvi karton, a 3.) sorszáma alatt kezelt 2019. évi pénztár, a 4.) sorszáma alatt kezelt 2019. évi kimenő számla, az 5.) sorszáma alatt kezelt 2019. évi bejövő számla, és a 6.) sorszáma alatt kezelt 2019. évi kimenő számlái lefoglalását megszünteti, és azt kiadni rendeli az Kft. felszámolójának,) részére.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet Terhelt1 II. rendű és Terhelt2 III. rendű vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú határozat ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

[1] Az elsőfokon eljáró Debreceni Törvényszék a fenti számú ítéletével Terhelt1 II. rendű vádlottat folytatólagosan elkövetett vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 291. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont és (3) bekezdés c) pont), bűnszervezetként elkövetett költségvetési csalás büntette (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont), valamint 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §) miatt, mint bűnszervezet halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztés büntetésre, 450 napi tétel, egy napi tétel összegét 1800 forintban megállapítva, összesen 810 000 forint

pénzbüntetésre és 3 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A vádlott vagyonára 492 916 forint összeg erejéig vagyonelkobzást rendelt el. A szabadságvesztés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette.

[2] Terhelt2 III. rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont), valamint bűnsegédként elkövetett 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §) miatt halmazati büntetésül 8 hónap szabadságvesztés büntetésre, 300 napi tétel, egy napi tétel összegét 2000 forintban megállapítva, összesen 600 000 forint pénzbüntetésre és 2 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 1 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztette. Kimondta, hogy a vádlottak a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén legkorábban a büntetésük 2/3 részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra, ez esetben a szabadságvesztés fokozata mindkettejük esetében börtön. Rendelkezett a pénzbüntetések meg nem fizetése esetén azok átváltoztatásáról, a lefoglalt bűnjelekről, valamint a felmerült bűnügyi költség megfizetéséről is.

[3] Az ítélet ellen az ügyészség, Terhelt1 II. rendű vádlott terhére súlyosításért, végrehajtandó, börtön végrehajtási szabadságvesztés, míg Terhelt2 III. rendű vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú és hosszabb időre felfüggesztett börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

[4] Terhelt1 II. rendű vádlott védője törvényes határidőn belül a vesztegetés vádja alóli felmentés miatt élt jogorvoslattal, míg Terhelt2 III. rendű vádlott és védője részéről a törvényben biztosított határidőn belül jogorvoslati nyilatkozat nem került előterjesztésre.

[5] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.380/2023/12. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Rámutatott, hogy jelen ügyben a felülbírálat a jogorvoslati nyilatkozatokra tekintettel teljesskörű. Az elsőfokú bíróság a bizonyítást alaposan, az eljárási szabályokat betartva folytatta le, a tényállást döntően I. rendű vádlott jogerős ítélettel megerősített beismerő vallomására és Terhelt1 II. rendű vádlottnak a nyomozás során tett beismerő vallomására alapította, melyet az egyéb bizonyítékok is alátámasztottak. Terhelt2 III. rendű vádlott esetében a tényállás megállapításának alapjául a III. rendű vádlott tárgyaláson tett bűnösségét beismerő nyilatkozata szolgált. A tényállás megalapozott, az a másodfokú eljárásban is irányadó. A megalapozott tényállásból helyesen vont következtetést a törvényszék mindkét vádlott bűnösségére, a II. rendű vádlott felmentésre irányuló fellebbezése az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadja, amely így eredményes nem lehet. A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabási körülményeket túlnyomórészt részletesen felsorolta és értékelte, azonban az enyhítő körülményeknek túlzott jelentőséget tulajdonított. A Terhelt1 II. rendű vádlott terhére rótt bűncselekmények büntetési tétele a bűnhalmazatra tekintettel 5 évtől 15 évig, míg Terhelt2 III. rendű vádlott esetében 2 évtől 9 évig terjedő szabadságvesztés, melynek középmértéke II. rendű vádlott esetében 10, míg III. rendű vádlott esetében 5 év 6 hónap szabadságvesztés. Ehhez képest az elsőfokú bíróság által alkalmazott szankció a büntetési elveknek nem fel meg, a generális és a speciális prevenció érdekében indokolt II. rendű vádlott tekintetében a végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és mellékbüntetésül a közügyektől eltiltás alkalmazása, míg III. rendű vádlott esetében a hosszabb tartamú és hosszabb időre felfüggesztett börtön végrehajtási fokozatú

szabadságvesztés alkalmazása. Az elsőfokú bíróság rendelkezései egyebekben törvényesek, azok csupán annyiban módosítandók, hogy az kft. időközben bekövetkezett felszámolására és cégjegyzékből való törlésére tekintettel az egyéb érdekelt részére kiadni rendelt bűnjeleket indokolt célszerűségi okból az iratok részeként kezelni. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy a Debreceni Ítéltábla a törvényszék ítéletét tanácsülésen eljárva változtassa meg akként, hogy Terhelt1 II. rendű vádlottat végrehajtandó börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és közügyektől eltiltásra ítélje, a próbaidőre felfüggesztés mellőzésével egyidejűleg, valamint a Terhelt2 III. rendű vádlottal szemben kiszabott börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetés tartamát és végrehajtásának próbaidejének tartamát is emelje fel, valamint az Kft. egyéb érdekelt részére kiadni rendelt bűnjeleket a bíróság az iratok részeként kezelje, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[6] Terhelt1 II. rendű vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában arra hivatkozott, hogy a költségvetési csalás és a vesztegetés látszólagos alaki halmazatot alkotott jelen ügyben. Valójában a vádirati tényállás szerint a vádlottak a költségvetési csalást közösen követték el, I. rendű vádlott tettesként, II. rendű vádlott bűnsegédként, anyagi haszonszerzés végett, az anyagi hasznot, a be nem fizetett adót pedig megosztották egymás között. Erre figyelemmel a vesztegetés elkövetését megállapítani nem lehet, az a kétszeres értékelés tilalmába ütközik. Terhelt1 II. rendű vádlott akként nyilatkozott, hogy I. rendű vádlott őt nem vesztegette meg, illetve az ilyen tartalmú korábbi vallomását elfogadható indokok alapján visszavonta. A költségvetési csalás kapcsán rámutatott, hogy teljes kár megtérült, II. rendű vádlott büntetlen előéletű, bűnösségét beismerte, esetében az időmúlás jelentős, így a rendezett körülmények között élő három kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodó, a cselekményt bűnsegédként elkövető, megromlott egészségi állapotú II. rendű vádlott tekintetében indokolatlan a végrehajtandó szabadságvesztés büntetés alkalmazása, ezért indítványozta, hogy az ítéltábla II. rendű vádlottat a vesztegetés vádja alól mentse fel, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[7] Terhelt2 III. rendű vádlott védője az ügyészi fellebbezésre tett írásbeli észrevételében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. A törvényszék által kiszabott büntetés mindenben megfelel a büntetés kiszabási elveknek, a belső arányosság követelményének, ezért annak helybenhagyása indokolt.

[8] A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a Be.598. § (2) bekezdés alapján a vádhatóság által indítványozott tanácsülésen bírálta felül a tényállás megalapozottságára, valamint arra figyelemmel, hogy az ügyben nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését senki nem indítványozta. Terhelt1 II. rendű vádlott és védőjének perorvoslata miatt a felülbírálat teljeskörű volt a Be. 590. § (1), (2) és (10) bekezdése alapján, így az kiterjedt az eljárási szabályok megtartására, a tényállás megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a cselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására, az indokolás helyességére és az ítélet egyéb rendelkezéseire is függetlenül attól, hogy ki és milyen okból fellebbezett. E perorvoslat ugyanis a cselekmény minősítését is támadta, így a korlátozott revízióra nem kerülhetett sor. Ezen kívül az ítéltábla hivatalból döntött a Be. 590. § (7) bekezdése alapján az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.

[9] Az eljárási szabályok felülbírálata körében azt állapította meg, hogy a Debreceni Törvényszék nem vétett sem abszolút, sem olyan súlyos relatív perjogi hibát, ami

az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülvizsgálatot kizárná, ilyen hibára az ügyben nem is hivatkoztak.

[10] A tényállás felülvizsgálata kapcsán a másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a vád tárgyát képező cselekmény elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte, azokat megvizsgálta, melynek eredményeként megalapozott tényállást rögzített. E tényállás a másodfokú eljárásban az ítéltábla számára is irányadó volt a Be. 591. § (1) bekezdése alapján.

[11] A tényállás elsődlegesen I. rendű vádlott beismerő, Terhelt1 II. rendű vádlott nyomozás során tett beismerő és Terhelt2 III. rendű vádlott bűnösséget beismerő vallomásán alapult. Terhelt1 II. rendű vádlott a bírósági szakban valójában a vesztegetés elkövetését vitatta csak, egyebekben ő is beismerő vallomást tett. Debreceni Törvényszék kimerítően elemezte a vádlottnak az eljárás különböző szakaszaiban tett vallomásait. Kellő mélységben foglalkozott a vádlott védekezésével és ítéletében világosan és érthető módon adott számot arról, hogy a tényállást miért elsődlegesen Terhelt1 II. rendű vádlott nyomozás során tett vallomásra, valamint az azt alátámasztó további bizonyítékokra alapította. A törvényszék e körben maradéktalanul teljesítette indokolási kötelezettségét is, erre, valamint a tényállás megalapozottságára tekintettel a vesztegetés tekintetében felmentésre irányuló fellebbezés – mely a bíróság mérlegelési tevékenységét támadta – eredményre nem vezethetett.

[12] A megalapozott tényállásból helyesen következtetett a bíróság a vádlottak bűnösségére és cselekmények minősítése is mindenben megfelel az anyagi jog szabályainak.

[13] Terhelt1 II. rendű vádlott védőjének a költségvetési csalás és a vesztegetés látszólagos alaki halmazatára hivatkozó, ezáltal felmentést célzó fellebbezése sem alapos.

[14] A bírói gyakorlat teljesen egységes abban, hogy a költségvetési csalás bűnsegédi alakzatát megvalósító elkövető számára a számla kiállítása és felhasználása anyagi juttatás ellenében történik, akkor a költségvetési csalás és a vesztegetés között valóságos anyagi halmazat jön létre. A két bűncselekmény védett jogi tárgya eltérő. A Btk. 291. §-a törvényi tényállásában a passzív gazdasági vesztegetést szabályozza. A bűncselekmény jogi tárgya a közélet, a gazdasági és társadalmi kapcsolatok tisztaságához fűződő társadalmi érdek. A passzív gazdasági vesztegetés elkövetési magatartásai a jogtalan előny kérése, az előnynek vagy az ígéretnek elfogadása, illetve az előnyt kérőjével vagy elfogadójával való egyetértés. Az irányadó tényállás szerint I. rendű vádlott azért, hogy Terhelt1 II. rendű vádlott az ügyben érintett gazdasági társaságok között ténylegesen meg nem valósult eseményekről szóló fiktív számlát állítson ki, a fiktív számlák végösszegének 10%-át, mint jogtalan előnyt nyújtotta át részére. Az elsőfokú bíróság helytálló érvek mentén mutatott rá arra, hogy Terhelt1 II. rendű vádlott miért minősült gazdálkodó szervezet érdekében tevékenységet végző, önálló intézkedésre jogosult személynek és azzal, hogy a fenti összeget elfogadta a gazdálkodó szervezet érdekében végzett tevékenységével kapcsolatban megvalósította a vesztegetés elfogadásának büntetettét. Egyebekben a törvényszék által alkalmazott minősítés Terhelt1 II. rendű és Terhelt2 III. rendű vádlott tekintetében, mind a költségvetési csalás, mind pedig a közbizalom elleni bűncselekmény tekintetében törvényes.

[15] A büntetés súlyosítását célzó ügyészi fellebbezés részben alapos.

[16] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket valójában hiánytalanul feltárta és az egyéniesítés és a belső arányosság

követelményét is szem előtt tartva alapvetően törvényes büntetéseket alkalmazott. A Kúria 56.BK véleménye alapján a büntetéseket befolyásoló körülményeket személyekre bontva értékelte és azt is megfelelően indokolta, hogy a büntetéseket miért az úgynevezett enyhítő szakasz alkalmazásával állapította meg. A büntetés nemének meghatározásánál kimerítően teljesítette indokolási kötelezettségét, az ott kifejtett érvekkel az ítéltábla is mindenben egyetértett. Jelen ügyben az enyhítő körülmények száma és súlya is jelentős. A vádlottak büntetlen előéletüként és bűnsegédként valósították meg a terükre rótt cselekményeket, részbeni, illetve a teljeskörű beismerő vallomásukkal hathatósan segítették a hatóságok munkáját. A vádlottak kiskorú gyermekek eltartásáról gondoskodnak, II. rendű vádlott egészségi állapota igazolhatóan megromlott és vonatkozásukban a rendkívüli időmúlás is megállapítható. Mindezekon kívül nyomatékos enyhítő körülmény a kár teljes megtérülése. Ilyen körülmények között annak ellenére sem látott kellő okot Terhelt1 II. rendű vádlott esetében a végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés, míg Terhelt2 III. rendű vádlott esetében a kiszabott börtönbüntetés és próbaidejének felemelésére az ítéltábla, hogy az általuk megvalósított cselekmények tárgyi súlya egyébként jelentős.

[17] Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem amikor mindkét vádlott vonatkozásában pénzbüntetést is kiszabott, azonban az egy napra jutó forintösszeget az ítéltábla az elkövetők vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaihoz képest a rendelkező részbeni írt összegre felemelte a Btk. 50. § (1) bekezdése alapján.

[18] A végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetések kiszabásakor alkotmányos követelmény annak hivatalból történő vizsgálata, hogy van-e lehetőség az egyes vádlottak tekintetében az előzetes bírói mentesítés alkalmazásának. (8/2015. (VI.17.) AB határozat) Figyelemmel arra a körülményre, hogy a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztése is különös méltánylás eredménye volt II. rendű vádlott esetében, illetve az előzetes bírói mentesítésre megfelelő okot az ítéltábla nem látott, ezért azt mindkét vádlott tekintetében mellőzte.

[19] Az ítélet járulékos kérdései tekintetében módosította az Kft.-nek kiadni rendelt iratokra vonatkozó első bírói rendelkezést, egyben nem látta alaposnak az ügyészség azon indítványát, hogy ezen iratokat a bíróság az iratok részeként kezelje. Az Kft. időközben bekövetkezett felszámolására és cégjegyzékből való törlésére tekintettel az egyéb érdekelt részére kiadni rendelt bűnjeleket e Kft.-nek már nem lehet kiadni. Ezen iratokkal így az Kft. felszámolója rendelkezhet, ezért az ítéltábla a Debreceni Törvényszék lefoglalás megszüntetésére és az iratok kiadására vonatkozó döntését ekként módosította.

[20] Egyebekben a Debreceni Törvényszék elsőfokon született ítéletének rendelkezései a törvénynek megfeleltek, ezért a Debreceni Ítéltábla a fenti ítéletet kizárólag a fenti körben változtatta meg a Be. 606. § (1) bekezdése alapján, míg az egyéb rendelkezéseit az Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[21] A másodfokú határozattal fellebbezésnek a Be. 615. § (1) bekezdés alapján nincs helye.

Debrecen, 2025. szeptember 10.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Toma Attila sk. előadó bíró, Dr. Sörös László sk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 9.B.217/2023/58. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.II.51/2025/10. számú másodfokú határozatban írt változtatással a fellebbezéssel érintett Terhelt1 II. rendű és Terhelt2 III. rendű vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. szeptember 10.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke